

Versos de febrer 2020

PER LO GAITER DEL CALDERS

El Govern central impera
i un cop més ens té agafats
pel davant i pel darrere;
és més, pels quatre costats,
perquè no anem en filera
i així no es guanyen combats.

Ens acoquina la Fera
i com que estem escaldats
el govern d'en Pau i en Pere
ja no van agermanats.
Dèiem que ni un pas enrere
i ara estem ben aturats.
El Parlament no és el que era
i qui paga els plats trencats
és en Torra que abandera
nostres drets i llibertats.
Hem quedat ben retratats!

Després de la desventura
de la pancarta als balcons
fineix la legislatura.
Tindrem noves eleccions.
La batalla serà dura
per ser a les institucions
que han de salvaguardar amb cura
les històriques raons
d'un poble i una cultura.
Voleu més explicacions?
No deixem que la impostura
centralista dels barons
i la vella dictadura
ens acabin els torrons.
No canvieu de postura;
no anéssim a reculons.
Visca la terra, i bravura!,
Seguem arran, ben a fons:
tenim prou envergadura
si seguim sent milions
de segadors, què collons!

Per voler més democràcia
segueixen a la presó
i a l'exili, poca gràcia!,
molts homes plens de raó

que amb encert i amb l'eficàcia
de les urnes, sí senyor,
van desmuntar la fal·làcia.
de la falsa Transició
que ens nega, quina desgràcia!,
l'autodeterminació.
¿Del que hem fet amb tanta audàcia
hem de demanar perdó?
Que ho faci qui amb contumàcia
clavava cops de bastó,
amb ràbia i ineficàcia
per aquella votació
i també el rei, vil Borbó.